

LA PATRIA CATALANA.

SETMANARI DE LITERATURA, CIENCIAS, ARTS E INTERESSOS LOCALS.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.	ADVERTENCIA.	PUNTS DE SUBSCRIPCIÓ.
VALLS: trimestre. . rals 9. Fora » . . . » 9 y 1/2. Un número sol. . . . » 1.	No 's publicarà cap escrit sense la firma del autor com tampoch se retornaràn los originals que no 's inserten.	VALLS: Administració carrer de San Olaguer, 11. Barcelona: Teixidó y Parera, Pí, 6. Los demás punts remetent l'import de la subscripció en sellos de correu
ANY II.	VALLS 10 ABRIL DE 1881.	NÚM. 10.

CRÓNICA.

Aquesta setmana s' han acabat las obras que per alsar la resclosa del Rech del Pí se habia resolt verificar, conforme diguerem en un dels nostres números anteriors.

En la petita y antiga Esglesia del Roser s' hi ha entrat una gran pessa de pedra de Ciutadilla que servirà per graó del peu del altar.

Desitjariam que 'l senyor President de la societat, que no volem anomenar, contestés á las preguntas que aquesta Redacció li feu desde las columnas de *La Opinion* de Tarragona.

A instancia del senyor Director de la Companyia del gas, fem constar que aquesta no tenia la culpa d' encendriers los fanals públichs ab retrás, puig que, no feya mes que cumplir en las horas que se li tenian senyaladas. Posteriorment y atenent á la necessitat d' una disposició sobre 'l particular, lo senyor Alcalde doná novas ordres, y ara lo alumbrat públich s' encen á l' hora convenient ab molt gust dels vehins,

principalment dels pagesos que al retirar del camp se trobavan á las foscas en la Vila.

En las funcions dels Dolors de Maria, celebradas en la Parroquial de S. Joan, la orquesta del Sr. Fargas ha donat provas de sa vitalitat. Felicitem á dit Sr. per la constancia abque atent á no deixar perdre una orquesta que altres temps ha ratllat á gran altura.

Esta setmana s' estava engravant lo carrer de Baldrich. La operació semblava feta á preu fet per lo mal que s' deixaba, pero los carros que trajinaban grava debian anar á jornal, á jutjar per la poca càrrega que portaban.

Ab tot, mal feta com está la recomposició, millor está que no estava.

¿Qué no engravarán altres carrers? Si acás ho fan, vegin si s' hi pot fer alguna cosa mes ben acabada.

La Junta de govern del Ferro-carril de Valls á Vilanova y Barcelona ens ha fet present de la memoria llegida en la Junta General de Accionistas, celebrada lo 31 del passat mes.

Li doném las gracias prometent jenterár-noshen y donarne á coneixer lo mes important pera nostres lectors.

••

Lo Consell de Administració de la Societat «Banch de Vilanova», ab fetxa 3 del corrent, anunciá haber acordat proceder á la recaudació del tercer dividendo passiu de lo 10 per 100 sobre lo valor nominal de las accions.

La recaudació se verificará en los dias feyners del 18 al 25 de aquest Abril, horas de 9 á 12 matí y de 3 á 6 de la tarde en los punts següents: Vilanova, en lo domicili de la Societat; Barcelona, D. Francisco Olivé y Alsina, plassa de Palacio, 16; Valls, casa D. Rafel Castellort.

Feta la liquidació del ters dividendo se passará al cambi dels recibos provisionals per los titols définitius de las accions al portador.

Axís ens ho comunica pera que ho fem públich.

••

Com á prova de que ningú com lo benemerit cos de la guardia civil sab cuidar de vetllar per los interessos del pais, baix lo punt de vista que li pertocan, anem á publicar los serveis prestats durant lo passat mes per la de la línea de Valls, de la qual es gefe lo tinent D. Juan Oliveda.

Han estat detinguts y entregats á las autoritats corresponents, 14 autors de delictes comuns, 5 per faltas menors; han denunciat una escopeta, una fura, dugas telas de cassar aucells, set aucells reclams ab sas corresponents gabias, tretse gossos, y además cinch conills morts.

Los datos anteriors, en una época de calma criminal en que no se sent parlar ni de robos en camins ó carreteras, ni de assalts á las casas de camp, com es la que estem dixosament atravesant, sont elogi superior al que nosaltres podriam fer de la guardia civil, á la qual, sens dupte, se deu la disminució de la criminalitat per la perseverancia y fé ab que compleix sas obligacions, mereixent l'apreci de tot hom y á la

qual debem també ajudar possantli en co-neixement los fets que per sa naturalesa reclamin sa atenció, en la seguretad de que serán atessos y guardadas ab tota reserva las confidencias.

••

En la secció *religiosa* trobarán per extracte las funcions que celebran per Setmana Santa, las varias esglesias de esta Vila.

Si lo temps ho permet, sortirán avuy á la tarde la professó del Via-Crucis, y á la nit la dels *improperis*, al igual que 'ls altres anys.

Lo Dijous y lo Divendres hi haurá las professons de costum. La major part de las germandats, en lo capítol tingut lo Diuenge passat, acordaren assistirhi ab lo ceremonial de reglament. La germandat de «Lo Sant Sepulcre» acordá que est any se portes la guardia dels cinch armats tan mirats per sa estatura.

Tot fá esperar, que, si lo temps hi acompanya, las professons de Setmana Santa tindrán la magestad tradicional en esta Vila.

••

La societat que ab lo títol de «La Aroma Catalana» s' establí en Barcelona, y de qual constitució donarem compte en nostras columnas, inaugurará sos salons, esplendidament decorats, lo dia 3 del present, ab una distingida concurrencia de socis y senyoretas. Desitjem llarga vida á la nova societat, composta en sa major part de joves d' aquesta Vila.

••

Al solt publicat en lo número passat, referent á cambi de arrendador dels corrals adjunts al Escorxador, contesta un remítit que vá en aquest número. D' ell resulta l' exactitut de nostre solt, aixó es:

1r. Que 's verificá lo cambi d' arrendador.

2nt. Que no 's feu per medi de subasta.

3r. Que seguim ignorant lo preu.

Respecte á lo demés, doném la paraula als interessats.

••

En lo número passat diguerem que l' enginyer que practicá los estudis de la via directa á Madrid passant per la Conca de Barbará era D. Cels Xandaró, sent axís que ho es lo Sr. Alsina.

RELIGIOSA.

Parroquial de S. Joan Batista.

Avuy á las 9 mati benedicció, distribució y professó dels rams: Seguidament l' ofici. A las tres tarde surtirá de la Esglesia de Capuxins la professó del Via-Crucis y arribada á la parroquial hi haurá sermó. A las 8 de la nit surtirá la professó que costeja la Congregació de Ntra. Sra. de los Dolors.

Dilluns, Dimars y Dimecres se cantarán solemnes oficis que comensarán á las 9 y mitja. Dimecres á las 4 de la tarde se cantarán matines solemnes.

Los oficis del Dijous y Divendres Sants comensarán á las 10. Las professons d' estos dias surtirán á las 8 de la nit. A las 6 del matí del Divendres se fara lo sermó de passió y á la una de la tarde la funció de Agunia.

Los oficis del Dissapte Sant se celebrarán com los demás anys.

Avuy las missas de deu, onse y dotse se dirán al Carme.

Parroquia de la Verge del Carme.

Avuy á las 9 del matí 's farà la benedicció de 'ls rams, després la Missa major cantada y Passió.

Dijous á las nou y mitja del matí 's cantarà la Missa, y 's posará al fi á Jesús sacramentat en lo Monument. A las quatre de la tarde solemnes Matines y Fesos.

Divendres á las 9 del matí 's comensará la ceremonia propia del dia.

Dissapte á las vuit del matí 's farà la benedicció del foch nou y fonts baptismals.

Parroquial de S. Antoni Abat.

Diumente de Rams á las nou per lo matí benedicció de las palmas, seguidament la professó dels rams, ofici, se cantarà lo passió en la forma acostumada; á las 7 menos quart per la tarde rosari, després del qual sermó sobre lo modo de santificar la set-

mana Santa etc. Dijous Sant comunió general ab plática preparatoria, per la tarde á las quatre y mitja matinas de tenebras. Divendres per lo matí á las nou y mitja se comensará la ceremonia de la missa de presantificats, passió y adoració de la Santa Creu.

Aquestos dias hi ha haurá monument en las tres parroquials y además en las Esglesias següents: Capuxins, Sant Francisco, Monjas del Carme. Monjas Mínimas, Esglesia del Roser y Monjas Francesas.

LO DIUMENGE DE RAMS.

L' Esglesia católica celebra avuy la festa commemorativa de l' entrada de Jesús en Jerusalem, minuciosament descrita per los Sants Evangelistas. Associantse á la festa parlarém també de aquell jorn en que l' alegría avassallá tots los cors, y las antigas profecias anavan á tindre cumpliment.

Prop de Betphage, poblet situat al peu de la montanya Olivar, hi arribava una nombrosa comitiva que s' dirigia á la ciutat Santa. Lo deliciós del lloch convidaba á descansar un moment abans d' emprendre lo camí de la Ciutat, aixís es que la gent comensaren á séurer formant rollets, y los que no seyan se reunian á grupos, en los quals no 's conversaba d' altre cosa que del qui guiaba aquella especie de romeria.

En un dels grupos mes nombrosos se distingia la hermosa figura del Capdill, del qui suprimirem fer la descripció, (1) conversant ab los que 'ls rodejaban mirantlo ab tal respecte y amor que ben clar denotavan la gran superioritat y estima en que lo tenian, y lis estava dihent ab una familiaritat admirable «Veus aquí que pujem á Jerusalem y lo Fill del home será entregat als Prímpeps y sacerdots y als Escriptus, y lo entregarán als gentils pera que l' es-

(1) En altre part d' aquest número la trobaran los lectors.

»carneixin, assotin y l' crucifiquin: pero al »ters dia resucitará.» Los demés l' interrogavan demanant si 'ls deixaria abandonats y Ell los animava prometentlis que no 'ls deixaria may.

Entra tant estavan acampats, desde la ciutat comensá á vindrer gent que s' barrejá ab la que allí hi havia, augmentant en gran manera la multitud. Després tots á una se posaren en marxa vers á Ciutat, essent lo tema de totes las conversacions lo qui ells anomenavan Jesús, de que contaban los mes grans prodigis, elogiantlo per sobre tot.

Quant lo Capdill passaba per devant de Betphage digué á dos dels acompanyants que anessin á aquell poblet y al entrar hi trobarian fermat un pollí que encará ningú hi havia pujat á caball, que lo desfermessin y li portessin.—Y si algú 'ns pregunta perque l' preném respongueren,—Lis hi direu que 'l Senyor lo ha de menester. Marxaren los enviats y retornaren ab lo pollí, al qual seguia la somera que l' havia parit. La gent colocá sobre 'ls animals las robas y sobre ellas assentaren á Jesús en lo pollí, cantant ab entussiasme «Hossanna; benehit lo que vé en nom del Senyor; pau en los cels y gloria en las alturas: benehit lo regne de nostre pare Davit que ara arriba: Hossanna al fill de Davit; Hosanna en las alturas.» Y en tant uns formaban coros, altres pujaven per los arbres á trencar ramas que las agitaban al aire en senyal de triunfo, ó las posaban per alfonbra del mans animal que montava Jesús en senyal de respecte y vassallatje á sa divina superioritat, y altres, animats de portar la noticia á Jerusalem, s' avansaban camí enllá á comunicar la nova de la benvinguda de Jesús:

L' Héroe de la festa, lo per qui resonaban tants cantars en sa laudansa, lo fill de Verge, lo Capdill del major poble que jamay s' ha vist, lo que en si reunia las condicions d' home ab la potestat de Deu, estassiat, sublime, arrebatador en mitj d' aquel mar inquiet de caps humans, fixos los ulls plorosos en las soberbias murallas de la Ciutat Santa, crehuat de brassos oprimintse 'l

cort exclamá «¡Ah Jerusalem! Si tu sis- »quera reconeguessis avuy lo que pot por- »tarte la pau; mes are no obrirás los ulls. »Diheu á la filla de Sió: Aquí tens ton rey »que ve manso pera tú assentat sobre un »pollí fill de la burra que está ja sota l' jou. »Vindrán dias contraris pera tú, en que tos »enemichs te rodejarán de trinxeras, te po- »sarán siti, t' empenyarán de totes parts y »t' tirarán á terra á tú y als fills que tens, »no deixantse pedra sobre pedra, perque no »vas coneixer lo temps de ta visitassió.» Aixís parlava 'l Héroe, qual magestat omplia al mon, y ab abundants llágrimas ploraba la mort de Jerusalem y sa venidera ruina..

Pujaba á Jerusalem, entraba portat victoriosament y seguit per una multitud que l' aclamaba victorejantlo sens parar. Com un bosch s' aixecaban á son entorn las ramas d' olivera símbol de la pau, las de llorer signe de la victoria, y la mística palma. Tot era esplendent com l' entusiasme que tot respirava, imponent com la magestat de aquí se tributaba l' ovació; y no obstan, los cántichs d' Hossanna ressonaban en lo cor del Héroe com los ecos d' afrentosa sentencia de mort, las coronas de llorer que volaban per los aires, li presentaban la d' espinas que havia de destrossar son front august, las ramas d' olivera li simbolisaban la pau del sepulcre, las palmas lo martiri que se li tenia preparat; y aquell turull, aquell bullici, per contraposició, li representaba la soletat y desemparo en que s' havia de veurer expirant en una creu.....

Ja era á Jerusalem. Ja tenia per testimoni de sos fets á una ciutat digne d' ells per sa grandesa. Allí debia morir per redimir l' humanitat.

+

Per devant de casa passan
un sens fi de nins que van
á l' Esglesia á benehirne
la palmeta ó 'l florit ram.

¡Ditxosos, que de la vida
no heu tastat lo mes amarch!...
ditxosos, perque floretas
sols trobeu per hont passau.

Juntarm' voldria á la festa,
pero ¡Déul d' hont trech lo ram;
si aquells que me 'l donavan
ja no 'ls tinch al meu costat.

Cobert de flors jo lluía
lo llorer de l' últim any...
mes, los vents y las gebradas
me 'l varen prompte secar.

Cada fulla que perdia
d' aquell sech y envejat ram,
era una ilusió despresa
del arbre del Desengany.

Al poch temps, d' aquella branca
qu' estimava tant y tant...
no 'n quedá ni flors, ni fullas,
sols lo tronch hi vá quedar.

Per aixó, avuy, quan contemplo
aquets nins ab florits rams,
sufreixo perque no saben
que 'l bon temps fuig aviat.

RETRATO DEL SALVADOR.

Publio Léntulo, sent governador de la
Palestina, enviá una carta al Senat Romá,
qual traducció es la següent:

«En aquets temps ha aparegut entre no-
saltres un home raro y de gran virtut, qual
nom es Cristo Jesús, bateixat en edat de 30
anys; sos deixebles li diuhen fill de Déu;
ressucita morts y cura tota classe de ma-
lalties; éll, es un home ben dispost, de bon
cos, alt, encare que no gaire, y agradable
al que 'l mira; té 'l rostro venerable; lo ca-
bell de color d' avellana madura, plá y
molt igual fins arribá á las orellas, y d' allí
á baix crespat, un poch mes clar y brillant,
caigut sobre las espatllas y partit segons
costum dels Nasarenos; lo front plá y molt
seré; tot son rostro sens arruga ni defecte,
hermosseixat ab un viu y encés color; en

la boca y nas no si troba cap falta; la barba
es ben poblada y molt suau, del mateix co-
lor que 'l cabell, partida pe 'l mitj y no
molt llarga; son mirar es reposat y honest,
los ulls blavenchs y resplandents; es terri-
ble en repéndrer, y en aconsellar dols y
amable; en lo rostro representa l' expreció
de la gravetat, ningú lo ha vist riurer, plo-
rar sí; té tots los membres proporcionats á
son estatura; las mans llargas y molt dre-
tas; los brassos ben fets; enrahona poch, ab
molta gravetat y mesura; y, en una parau-
la, es l' home mes hermós de tots los fills
dels homes.»

Aquesta fou la figura de Cristo.

LA INDISCRECIÓ.

I.

La Paulina qu' acabava d' arribar, en
quant vejé entrar á la senyora de la casa,
s' aixecá y li estengué 'ls brassos.

—Pilar: no 'm coneixes?

—Paulina! Tú per aquí!... ¡Ah y jo qu'
entrava tota contrariada pensant qu' eras
una visita de cumpliment!

Y tot dihent aixó s' abressaren y 's feren
petons.

—A tú, ja t' ho puch dir—afegí la Pilar.—
Tinch al Enrich dormint en aquest cuarto
de la dreta y 'm doldria despertarlo. La
cambrera t' ha fet entrar aquí perque no 't
coneix; pero, si no 't sap greu, ens anirem
á la saleta de confiansa, eh? Com que hi ha
tants de malalts, no me 'l deixan reposar,
pobre Enrich. La nit passada s' hagut de
llevar dos vegadas, y are, despres de dinar
l' he fet anar á dormir.

—Ja sé, ja, que té tant de nom y tanta par-
roquia....

—Massa, filla, massa; que ja no sé com pot
viurer ni quan podré agafarlo pera que 'm
duga á passeig y á fer visitas.... Y á tú,
com t' vá? També han arribat per aquí veus

de que us vá tan bé per aquelles terras: que 'l teu marit fá tantas escripturas.

La Paulina acotá 'l cap ab tristesa, y s' amiga, sense pararhi esment, se la emportá á la saleta.

—Donchs, digas, digas; ¿quan has arribat? has vingut sola? no t' ha acompanyat [en Matheu?... pero cá; si la major desgracia és cáurer á las mans d' un home enfeynat y trevallador!... L' altre dia ho deya al Enrich: si sembla que no soch casada. Los malalts primer que jo, l' Academia primer que jo, totas las juntas y societats, que ja no sé de quantas és, primer que jo; en fí, que avuy per sant Pere, demá per sant Pau sempre tinch d' eixir sola, ab las [mevas germanas ó ab alguna amiga.... Pero qué téns, no 'm contas res?

—Prou tinch pera contarte, filla, prou!—respongué la Paulina ab veu cada volta trista.

—Parla, parla... Lo goig de revéuret despres de tant temps... perque ¿quánt fá [que no 'ns haviam vist? Potser cinch anys..... Pero ja hi tornava! Digas, digas; que 'm fas pena, tan trista ¿qué téns?

—Vinch, principalment, pera véurer al [teu marit. Tinch á en Matheu maniátich.

—Qué dius, Paulina!

—Sí, filla; possehit de la manía de que té un cascabell al cap. La gent ho comensa á conéixer, y pots pensar, essent notari, quín perrill correm. Lo declararán incapás, me li pendrán la notaria, únich recurs que tenim pera viurer.... y 'ns quedém al carrer..... jo, miserable dona sense ofici, sense pares ni germans, sense fortuna... y ab un maniátich á qui mantíndrer.

Y la pobra Paulina al dir aixó esclatá plorant.

—Oh, no ploris, no digas aixó, que no pot esser.... Francisca! Francisca!... Tú veurás com l' Enrich lo cura... Aixó es horrorós: la miseria, sóla, ab un maniátich!... Francisca! Francisca!... Pero no 't desesperis aixís... l' Enrich te 'l curará.

Y portada de son bon cor la Pilar no feya sino cridar á la cambrera pera que despertés al metje, ni mes ni menys que si d'

aquell moment dependís la cura. Y, ¡oh estranyesas del cor! Quan la cambrera vingué, l' apassionada Pilar no volgué que cridés á son marit.

—Nó, nó, Francisca, quedis ab la senyoreta; ja hi aniré jo.

II.

Lo bon Enrich, afadigat de debó s' estava recobrant las forças, estirat com un compás de quatre puntas demunt del llit y somniant que caminava per l' ayre com aquell personatge de Jules Verne, sens dupte per lo bé que 's trobava en aquella posició, quan sentí que l' estiravan per l' espatlla.

—Qué hi há? cridá sobressaltat pero sense despertarse be.—Algun altre malalt?... Que 's mori—y 'm deixi viurer!

—Nó, Enrich; un maniátich.

—Maniátich? Mellor per éll; ningú 'l despertará.

—Es qu' es en Matheu, 'l marit de la Paulina.

—La Pau... lina? Aaaaah... Quí és aquesta desventurada que no coneix la sort del seu marit?

—Aquella amiga meva que 's casá 'l mateix dia que nosaltres. ¿Te 'n recordas?... Vaja despértat, y no digas més disbarats.

—Quín dia aquell! no vaig veurer cap malalt... Aaah!

—Pero que 't despertas?

—Tú mateixa m' has fet venir á dormir y are 'm trencas lo son! Déixam estar; los maniátichs no 's curan... y además se 'n van del llit al cel. ¿Qué voleu més?

—Enrich, per Deu...! La Paulina s' está allí plorant com una Magdalena.

Tots sabeu quan raca abandonar lo benestar y quan dols es deixondirse poch á poquet sense jetar fora de sí d' una manera desconsiderada á las il·lusions d' un somni deleytós. Las brometas de l' Enrich no eran donchs fillas d' altre cosa que de tan justa racansa; mes un cop vensuda aquesta per lo tó planyívol en que la Pilar li feu saber la desesperació de la Paulina, s' aixecá 'l metje y vá córrer á enterarse de la desgracia.

—Oh!—digué,—no 's desesperi Paulina per aixó. Jo li trauré 'l cascabell del cap.

—Pero... ¿qué creu vosté qu' efectivament l' hi té?

—¿Y quí ho dupta? Com seria maniátich si nó?

—Pero miris—responía la Paulina, sense comprendre al metje,—miris qu' éll diu que se 'l sen tocar, y jo no m' explico ni com pot haverli entrat al cap, ni cóm adins pot fer soroll.

—Oh, donchs, no ho dubti: 'l seu marit té un cascabell al cap,—replicá 'l metje ab tota l' astucia d' un home d' experiéncia que sab de que dependeix l' écsit de son plan.—No 's desconsoli y pórtim demá á mitj dia en Matheu. Vosté veurá com li trech lo cascabell.

(Acabará.)

NARCÍS OLLER Y MORAGAS.

COMUNICAT.

Sr. Director de LA PATRIA CATALANA.

Molt senyor meu y de ma major consideració: Me prometo se serviré insertar en lo periódich que vosté dirigeix, las següents ratllas en contestació al solt continuat en la plana 114 del número 9, corresponent al dia 3 del actual Abril, per lo que li quedaré reconegut son S. S.

Lo President de la Comissió Municipal del Matadero.

Se refereix lo solt aludit als corrals del Matadero públich d' aquesta Vila que 's vá maná desocupar al anterior arrendatari baix lo pretest, diu, d' haver estat arrendats á altre persona.

En vritat, que la Comissió que tinch l' honor de presidir, ni remotament pogué creurer qu' hagués hagut de ser portada al públich la qüestió qu' implica lo referit solt, pero com se li ha obligat, tant per las suposicions qu' en lo mateix se fan, com per las explicacions que per enterar al públich, en aqueull se demanan; no té dificultat en que tal cuestió sia sopmesa al fallo d' aquest últim.

Fetas eixas aclaracions, passarém al assumpto.

Vosté sabrá, [sens dupte, Sr. Director, lo modo com están situats los expressats corrals, pero per si així no fós, será bó fer constar qu' están adjunts al lloch destinat per depósit ahont se tancan los caps de bestiar desde l' hora de l' inspecció á la de la matança, separantlos solsament de dit lloch una tanca feta ab barras verticals y pots travesseras clavadas ab claus que ab molta facilitat poden esser arrancats. Are bé: aprofitant la circumstancia de la debilitat de dita tanca, mentres durá l' anterior arrendament, fou moltes voltas arrancada en part, sens dupte, per fins que, donadas las anteriors explicacions, vosté y 'l públich podrán presumir, y que 's callan. De aixó 'n resultava que, ni redoblant la vigilancia, podia tenirse la certesa de la sanitat dels caps que se sacrificaban ja que 'ls del depósit podian facilment ser canviats, lo qual motivá que en varias ocasions se manessin cremar alguns després de morts, á consseqüéncia de la segona inspecció.

Ab tot lo ques' acaba de dir, se comprént fácilmente lo cas en que la Comissió que presideixo, s' encóntrava, y en la alternativa en qu' estava colocada, atesa la pertinacia del anterior arrendatari, que sens fer cas de las advertencias y fins prevencions de pendrer providencias enérgicas, no volgué deixar sos propósits, tant que en tot lo temps del arrendament, no pogué conseguirse que la tanca permanesqués en estat de prestar lo servey á qu' está destinada, per qual rahó tingué que adoptarse 'l medi mes senzill y menos subjecte á consseqüéncias poch agradables, aixó es, separarlo del arriendo.

CASA EN VENTA.

Situada en un dels carrers mes centríchs d' aquesta Vila. Preu baratíssim. Producte mes del sis per cent. Donará rahó D. Patllari Muret, plassa de las Monjas, número 20, pis principal y baixos.

CALENDARI DE LA SETMANA.

Dia 10.—Dium. *de Rams*. S. Daniel y S. Ezequiel profetas.

Dia 11.—Dill. S. Lleó lo Magno papa y dr.

Dia 12.—Dim. S. Juli papa, S. Víctor mr. y S. Zenon bisbe.

Dia 13.—Dimc. S. Hermenegildo rey y mr.

Avuy y los tres dias següents no 's pot menjar carn.

Dia 14.—Dij. SANT. S. Telm cf. y Sta. Domnina vg. y mr.

Lluna plena á las 11 horas y 58 ms. del matí en LLIURA.—*Vents*.

Dia 15.—Div. SANT. Stas. Basilia y Anastasia mrs.

Dia 16.—Dis. SANT. S. Toribi bisbe y Sta. Engracia vg. y mr.—*Ordres*.

REGISTRE CIVIL DE VALLS.

Defuncions y naixements haguts desde las dotse del dia 2 á las dotse del dia 9 de Abril de 1881.

NASCUTS.

Homes.	3	} 5
Donas..	2	

MORTS.

Homes.	2	} 7
Donas..	5	

DIFERENCIA—2.

CORREUS.

ENTRADAS.

De Tarragona, Barcelona, Valencia y sas líneas á las 12 del mitj dia.

De Lleyda, Madrit y Nort d' Espanya á las 5 y 15 minuts de la tarde.

SORTIDAS.

Pera Tarragona y demás á las 2 y 15 minuts tarde.

Pera Lleyda y demás á las 9 y 15 minuts matí.

NOTA.—La correspondencia se recull dels busons dels estanchs tres cuarts d' hora abans de la sortida y del buson principal á las 9 matí y 2 de la tarde.

COMUNICACIONS.

COTXES DE TARRAGONA.—Surten á las 6 y mitja del matí y 2 de la tarde. Arriban á las 9 del matí y 5 y mitja tarde.

COTXE DEL VENDRELL.—Surt á las 2 de la tarde; arriba á las 12 mitj dia.

COTXES DE VALLS Á LA PLANA.—Surten: pera Reus y Tarragona á las 7 matí y 2 de la tarde; pera Lleyda á las 9 matí y 5 de la tarde. Arriban á Valls á las 9 matí y 5 y mitja horas tarde los del nort: y á las 12 horas mitj dia y 8 del vespre los del tren de Tarragona.

EXTRACTE DEL MERCAT.

<i>Esperit de vi 35° xeressana.</i>	89	duros.
Id. <i>industria 35° id.</i>	81	id.
Id. <i>brisa 35° id.</i>	69	id.
<i>Refinat.</i>	carga. 24 1/2	lliuras.
<i>Holanda.</i>	id. 20 1/2	id.
<i>Anissat doble 30°.</i>	id. 25	duros.
Id. <i>prim 17° 1/2.</i>	id. 14 1/2	id.
<i>Vi negre superior</i>	id. 34	pessetas.
Id. id. <i>ordinari.</i>	id. 27	id.
Id. <i>blanch.</i>	id. 15	id.
<i>Mistela negra</i>	id. 56	id.
Id. <i>blanca.</i>	id. 36	id.
<i>Oli 1.ª</i>	cortá. 12 á 11 1/2	ral.
Id. <i>comú.</i>	id. 11 1/2 á 11	id.
<i>Sabó.</i>	arroba. 21 á 30	id.
<i>Cánem del país.</i>	id. 40 á 48	id.
Id. <i>de Russia.</i>	id. 36 á 40	id.
<i>Garrofas.</i>	quintar. 23 á 22	id.
<i>Farinas 1.ª</i>	arroba. á 19	id.
Id. <i>2.ª</i>	id. á 17	id.
Id. <i>3.ª</i>	id. á 13	id.
<i>Segó cuartera doble.</i>	á 20	id.
<i>Blat bó.</i>	cuartera. á 74	id.
Id. <i>comú.</i>	id. á 66	id.
<i>Ségol.</i>	id. á 41	id.
<i>Ordi.</i>	id. á 26	id.
<i>Cicada.</i>	id. Sens existencia.	
<i>Vessas.</i>	id. á 40	id.
<i>Moresch.</i>	id. á 32	id.
<i>Favons.</i>	id. á 36	id.
<i>Guixas.</i>	id. á 32	id.
<i>Llobins.</i>	id. á 34	id.
<i>Fasols.</i>	id. á 84	id.
Id. <i>estrangers.</i>	id. á 60	id.
<i>Sal granada.</i>	quintar. á 6	id.
Id. <i>molta.</i>	id. á 8	id.

TEATRE.—*Funció per' avuy.*

LA PASSIÓ Y MORT
DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST.

VALLS:—Estampa de Francisco Pellisser.